

BORSSZEM JANKÓ

SZERKESZTI: MOLNÁR JENŐ

Előfizetési ár Magyarországon:
Negyedévre . . . 55,000 korona.
Megjelenik minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, V., Mária Valéria-uca
12. szám. — Telefon: 138-05.

Ára:
5000
kor.

Jugoszláviában 8 dinár. — Amerikában 10 cent.

Halló, Magyarország!

Mr. Smith-Haskell. — Az istenért, mit csinál az a bűdzsé-akrobata!... Hiszen én egészen más-képpen rendeztem!

BÁRÓ ULLMANN ADOLF

A gyarlandó test összeroppant,
Kilebbent ajtaján a lélek,
A fájó szív halálra dobbant,
Kihűltek álmok, szenvedélyek,
A földi sors őt sem kímélte,
Ha volt is kincse, háza, telke:
Honépitésben folyt le élte
S rom-országból szárnyalt ki lelke.

Nem dísze volt csak hajlokának,
De büszke oszlop, mely kíválik;
Nem gépi szolgája a mának, —
A holnapért harcolt halálig.
Mihez csak kezdett s mit bevégzett,
A köznek lett megannyi kincse,
Mert azt osztotta rá a végzet,
Hogy szellemét itt szertehintse.

A tervelők közt alkotó volt,
Beszélők közt némán teremtő,
Nem csalta félre tarka hóbort,
Az útja: nyíl, cél: a jövődő.
A pénz csak eszköz volt kezében,
Főlebe nem került a Bálvány,
S amerre járt, sarjadt az éden
S kigyúlt a biztató szívárvány.

Bár összeroppant gyöngye teste,
Nagy alkotása él örökre,
Emlékére nem száll az este,
Csak terjed távolabb körökre.
Hogy a kegyelet felzokogjon,
Hogy fölhangozzon gyászos ének:
Itt nincs helyén, mert egyre, folyton
Él nagy példája életének.

Ki csodálkozik?

Ki csodálkozik azon, ha:
a Szikrarészvény kurzusától a részvényes szeme is szikrázik,
a Fegyver kurzusa miatt sok ember fegyvert ragad,
a Lukács-fürdő részvényese elmerül az iszapban,
az Ólom részvényeseire a mai idők ólomsúllyal nehezednek,
a Globus részvényese inogni érzi maga alatt a globust,
a Mérleggyár részvényese hamis mérleget csinál,
a Jég-részvényes ereiben megfagy a vér,
a Láng részvényese végsőt lobban,
a malomrészvényes idegei megörlődnek,
az Erdő részvényese így kiált föl: „Hát erdőben vagyunk?”
a Viktória részvényese nem érzi magát győztesnek,
a hajózási részvényes elhajókázik a hitelezők előtt,
a Műtrágya részvényese kellemetlen légkörben érzi magát,
a gummirészvényes arca megnyúlik,
a Lámpa kurzusa lámpalázt okoz,
a Just izzó a kedélyeket juszit is zízásba hozza,
a Győri bőr részvényese kiugrana a bőrből,
a Pamut részvényese keresi a kivezető fonalat és ha
a Schwartzert részvényese jogot formál egy helyre a Schwartzert-
intézetben.

Cs. Gy.

Kedves Borsszem Jankó!

Nincs igazság, kérem. Amikor én bejelentettem, hogy passzív lettem, azonnal megindult ellenem a csődeljárás. Nem szólnék egy szót sem, ha minden passzív emberrel szemben hasonlóképpen jártak volna el. Itt van azonban az ellenzék, amely teljesen aktív abban a fölfogásban, hogy továbbra is passzív marad. Hát miért nem indítanak eljárást ellenük, ha ők is passzívoknak vallják magukat? Vagy velük szemben a hatóságok is passzívok lettek? Én már annyit gondolkodtam ezen, hogy a még megmaradt kis agyvelőm szinte a csőd szélén áll. Kérünk tehát több aktivitást az elhatalmasodott passzivitás ellen! Passz! Szívélyes üdvözlettel *Passzív Manó*, paszománygyáros.

Bécsi vicc

— Haben Sie schon gehört, wer die neuesten Schutzheiligen in Wien sind?
— Nun, wer?
— Der heilige Insolvenz und die heilige Konkursula.

Bohémiaiból

— Mondd, kérlek, hogyan csinálod te ezt? ... Ebben a sanynarú világban is el tudod adni minden festményedet ...
— Először is: csak szép asszonyokat festek, azután pedig: az érdeklődőknek megadom a modelljeim pontos címét.

Lesz-e török-görög háború?

— A napilapok legújabb távirataiból —

Athénből jelentik: Makromaniakosz görög miniszterelnök erősen készülődik a háborúra: ma Papyrosból 500 vagón papírt rendelt, melynek egy részét a haditudósítók fogják kapni, más részét a hadseregszállítók bakancsgyártás céljaira.

Konstantinápolyból jelentik: Fatig bég, török miniszterelnök ma ideérkezett. Megkérdezték tőle: miért bég? Könnyek között felelte, hogy muszáj neki bégnie, ha arra gondol, hogy esetleg háború lesz és abban esetleg emberek fognak elesni.

Angorából jelentik: Itt a macska sem hiszi, hogy háború lesz.

Kamcsatkából jelentik: Uj-Zélandon keresztül érkezett jelentés szerint a konstantinápolyi patriárka ma Haparandába érkezett és ott kijelentette, hogy, dacára a személyén esett sérelemnek, ő nem háborúspárti; ő olyan békeszerető, mint egy angyal, sőt, mint egy (patri)arkangyal.

Hasból jelentik: A török kormány a háború mellett döntött. A kormányt e döntésre a hadügyminiszter okfejtése készítette. A hadügyminiszter abból a közismert tényből indult ki, hogy „öt török öt görögöt döngönyöz”. Mivel pedig ő ugyanannyi katonát tud csatasorba állítani, mint a görögök, öt görögre pontosan öt török jut, miáltal a győzelem biztosítva van.

Bor-krachban az igazság

— Mit szól a legújabb krach-hoz? A borkrach-hoz?

— Ezt azután egészen természetesnek találom. Ha már Bethlen is — tiszta választást ígér...

Politika otthon

— Nem bánom, ha ellenzéki vagy, de legalább ne legyél passzív!

A napfogyatkozás vésszes következményei

Alig van pár hete, hogy megtörtént a január huszonegyedik napfogyatkozás, máris mutatkozik a hatása. Hogy hol? Hát az egész vonalon. Lásuk csak:

Először is emelkedett a kormosüveg ára. Mivel pedig a közgazdaság szerves egész s egy árú nem szakítható ki az egész komplexumból, azért a kormosüveg drágulása valamennyi többi cikk drágulását vonta maga után. Kávé, búza, rozs, vízdíj, — mindezek nem tesznek egyebet, mint mennek a kormosüveg után.

Illetékes közgazdasági vezérférfiak, akik eddig is mindig *fejünkön* találták a szöveget, már nyilatkoznak is sorra, hogy azt mondják: a napfogyatkozás lelkiismeretlen külföldi manőver következménye. A kormány már közbe is lépett, megtette a szükséges intéz-

kedéseket: a rendőrség nyomozást indított Kant, Laplace, Galilei, Kepler és Newton iránt s az illetékes országoktól kéri kiadatásukat.

Napfogyatkozás után a kövér nők és kövér férfiak további fogyatkozása várható. Sőt a soványak további fogyatkozása még inkább várható.

Mivel a napfogyatkozás abból áll, hogy a Hold a Nap és Föld közé kerülve a Napot elfedi s a Földet sötétségbe borítja, előkelő társadalmi egyesületeink, közöttük az ÉME, beadványt intéztek a kormányhoz, melyben követelik a teljes napfogyatkozás bevezetését és állandósítását.

Bethlen beszédet tartott az egyesleges párt vacsoráján, melyben a napfogyatkozást, tekintettel annak fenti lényegére, politikai szükségszerűségnek mondta.

- Ki ez az ember?
 - Utazó.
 - Miben utazik?
 - Porcellánban.
 - Zsolnay-félében?
 - Nem. *Schmeisseniben*.
 - Talán méisseniben?
 - Ha mondom: *schmeisseniben*.
- Ahol megjelenik, a kereskedő sietve szól oda a szolgának: „*Schmeissen Sie ihn hinaus!*”

De szép az a társasélet!

— A nagyságos asszony már elment, — mondja a szobalány egy látogató hölgynek.

— Ennek igazán örülök, — mondja a hölgy. — Az előbb, amikor láttam, hogy a nagyságos asszony a függöny mögül idekukkantott, már komolyan attól féltem, hogy itthon találom,

VILLÁNYI PEZSGÓ

SCHAUMBURG-LIPPE
HERCEG UDVARI
PINCÉJE, VILLÁNY.

Borsszem Tanuló a színházban

Halló, Lipótmező!

ELSŐ FŰ-RÉSZ

I. képtelenség

Bethlen (mint rendező): Méltóztatnak látni, ez itt a parlament. Jobbról a fajvédők, balról a liberálisok, én azonban mindig a középben. És most bemutatom önöknek a darológépet. (Megjelenik Lendvai-Lehner, mint darológép.) A szerkezet egészen egyszerű. Az ember itt a felső nyílásban beönt egy liter bort... (mutatja) és a gép azonnal darálni kezd...

(Sötétség)

II. képtelenség

Táncbetét. A törvény paragrafusain lejtett tojástánc. A tojás hirtelen szét-pattant. Csak most látni, hogy milyen héjjas volt ez a tojás.

III. képtelenség

Sötétség. A háttérben negyvenöt fajvédő fej. Sötétség. A háttérben most hatvan zsidó fej látszik. A fejek hirtelen betörnek. Általános fejtelenség az egész vonalon. Előterben a Numerus clausus.

IV. képtelenség

Gömbös fajtánca tizenhat ébredővel. Megjelenik Márffi, aki rabláncántával elbűvöli Gömböst. Jogrendbukienc. Márffi bravuros szaltót csinál, de egy börtönör nyakoncápi.

V. képtelenség

A kivilágított nézőtérben megjelenik Kuna P. András. Bele akar ülni a piros bársonyszékbe. A jegyszédő kéri tőle a jegyet, amire Kuna P. kijelenti, hogy ő csak azért jött ide, hogy egyszer istenigazában kialudhassa magát.

VI. képtelenség

Szénakazal. Bethlen ingujjban, Vass-villával a kezében énekel. A dal végén megjelennek a szocialista kép-

viselők, megrohanják a szénakazalt, amelyről kisül, hogy csak szalma az egész. Ezt csépezték három éven keresztül.

VII. képtelenség

Pártos (tésüli a darabot): Hiába! Itt még az elektromos ondulológép se használ.

Békeffi. — Söt. Hát nem látja, hogy a darab teljesen elvesztette beszélő és cselekvő képességét? Csak a csatánót hiányzik. (Megkapja.)

VIII. képtelenség

Ellenzéki képviselők szájkosárral. Szájuk helyett a szájkosár jár, forog, libeg a levegőben. A szájkosarakat Bethlen visszakapcsolja, amire az ellenzék ismét passzivitásba megy és kivonul.

IX. képtelenség

Bethlen mint bicikliművész. Erősen fogja a kormányt. Görök lejtnek be és mint megoldásra váró problémák forognak a szőnyegen. Bethlen bemutatja művészetét és hidegvérrel átugrik rajtuk.

X. képtelenség

Tányersapkások gumibotokkal. Tömegfölvonulás. Változás. A Rombach-uccai zuhatag. Ólomeső. Az izra-elit közönség menekül.

(Szünet)

MÁSODIK FŰ-RÉSZ

I. képtelenség

Szabadság-tér. Háttérben a Tőzsde. Gizella, Danica, Klotild lejtik szemérmetlen árfolyamántancukat. Bevezetik Ganz-Danubiust krinolinban. Egyszerre magasra szökik. A beszt csupán a függöny jelképezi. Lemeget.

II. képtelenség

Uccajelenet. Éjszakai igazoltatás. Ujvárit zsidónak nézik és fejbeverik.

Ujvári támadói elé szórja humora minden aranyát.

III. képtelenség

Banjó-szám. A két görli ebben a szám-ban jó.

IV. képtelenség

Rózsa-uccában terem A Nép — énekl Bangha és leveti reverendáját. Kílat-szik formás lólába és tovább vetkőzik. Végezetül csak a vizes lepedő marad rajta. Zene. Tuss.

V. képtelenség

Baj van nálunk Haway-ban — énekl Eckhardt és látszik rajta, hogy csakugyan baj van, a fején, ha way van.

VI. képtelenség

Az a bizonyos ötödik kerék. Lendvai gomblyukában egy szővirággal megjelenik a jobb oldalon. Örömmel látja viszont ötödik kerekét. Kigurítják a parlamentből.

VII. képtelenség

Bethlen bemutat Kuna P.-nek egy új álomférfiút. Az álomférfiú csak annyit mond: igen, nem, igen. Végül Kuna P. is elalszik a közönséggel együtt.

VIII. képtelenség

Álomkörtánc. A közönség hortyog. Marthon karmesteri pálcát tör dühében az orchester fölött.

IX. képtelenség

Békeffi konferál. Erre a publikum fölébred. A konferenzié mosolyogva üdvözlö az ébredő közönséget.

X. képtelenség

Kinai kép. Ez az utolsó. Nyilván azért, mert a közönség kínai már tetőfokra hágtak. A publikum helyett Biller mászik a falra.

Békeffi (a létrára mutat): És mind ezt a semmiből Haskell hozta létra.

DYMI

A forgalomnélküli Idegen

— Színpadi tévelygés 3 fölbottlásban —

Irta: IRDOGAÁL MÓZES

ELSŐ FÖLBOTLÁS

Szerző (körülnéz a színpadon): Tehát itt vagyok végre, ahová szívem vezérelt... itt, a Renaissanceban.

Kritikus. — Ki vagy te, merész idegen?

Szerző. — Mózes, az ifjabb.

Kritikus. — Okulhattál volna az öregem. Annak is csak két táblája volt.

Szerző. — Kritikád bárdjától nem félek. A nagy Bárdos megvéd...

Kritikus. — Honnan kerültél e helyre?

Szerző. — A tárcarovatból pottyantam ide. Untam már ott a vonal alatt.

Kritikus. — Vigyázz, megbotlasz. Kérd meg Drégelyt, vezessen át a színpadi farkasvermen. Ha farkas

akarsz lenni, üvölsz együtt a Drégelyekkel és a Farkas Imrékkel.

MÁSODIK FÖLBOTLÁS

Szerző. — Másképp álmodtam én ezt ott a vonal alatt...

Drégely. — Hja, öcsém, trükk nélkül az nem megy. Vigyázz a szavakra, nehogy gondolatot fejezz ki velük. Ejnye, miféle állítmány ez itt?

Szerző. — Hol?

Drégely. — Ott a lábad alatt.

Szerző (zavarában fölbottlik az állítmányon).

Drégely. — Látod, az orrodra buk-tál. Megmondtam, ez az állítmány fö-lösleges.

Szerző. — De mikor megköveteli az alany.

Drégely. — Az alanynak nincs joga követelni semmit. Pláne az adóalany-nak...

Szerző (a nézőtérre mutat): Alig látok embert. Mi ez?

Drégely. — Az Idegen-forgalom.

HARMADIK FÖLBOTLÁS

Szerző. — Csalódtam benned, oh színpad!

Kritikus. — Ugy hát siess vissza a tárcarovatba, hol bölcsöd ringott, Mózes.

Szerző. — Merre menjek?

Kritikus. — Majd én vezetlek. (Kritikájával lesüllyeszté a szerzőt a vonal alá.)

Szerző. — Hah, reng a föld! Mi ez?

Kritikus. — A sülyeszítő! Hát hiába oktatott ki Drégely?

Szerző (darabjával együtt eltűnik): Holló szárnyaival lebeg itt a zordon enyészet...

Modern mintára

A színházak már lejátszott és még lejátszandó darabjai között a következő érdekes címek szerepelnek: „Ki babája vagyok én?“, „Alice, ülj a kandallóhoz!“, „Nagyságos asszony, már láttam valahol!“, „Találtak egy mezelen asszonyt!“.

Ha az elmúlt korok neves színpadi szerzői is ilyen címeket adtak volna darabjaiknak, ma ilyen plakátok tartának a hirdetőoszlopokat:

Otelló: Miért csinálsz olyan zrt azért a piszkos zsebkendőért?

Faust: Nem jó az ördögöt a falra festeni.

Monna Vanna: Mit járkálsz mezelenül?

Elektra: Tiszteld anyádat és apádat, hogy hosszú életű légy a földön.

Hamlet: Ha az orrom nem csal, valami rothad Dániában.

Don Carlos: Csak nővel ne!

Stuart Mária: Azért még nem kell elveszteni a fejedet.

Cyrano de Bergerac: Ilyen orral nem mennék éjjel az uccára!

Medea: Nem mind aranygypjú, ami fénylik.

Romeó és Júlia: Szeretve, megmérgezve, föltámadva, újból megmérgezve és mégsem megelégedve. (Moll)

A B-listás zenész

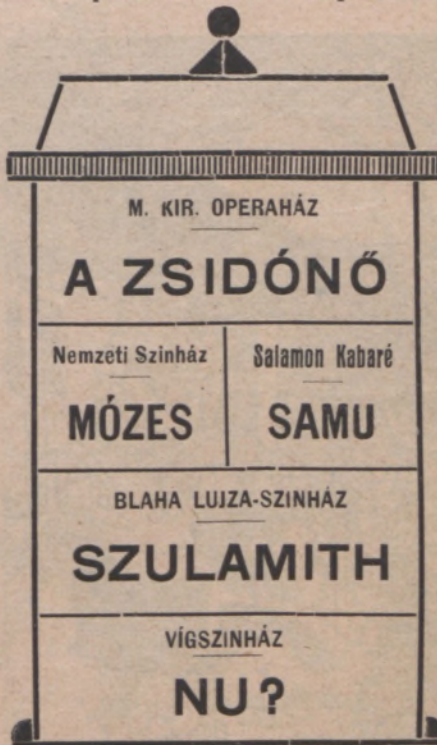
Az Operaház egyik zenészét B-listára tették. A szerencsétlen flótás a minap megjelent az Operaház pénztári fiúkénlél és jegyet kért az esti előadásra.

— Rózsa bácsi, — szólta a muzsik — van még valami jegye estére?

— Van, van... Akármilyen ülést adhatok.

— Ugy? — lelkenedett a B-listás.
— Akkor kérek gyorsan egy — zenekari ülést.

A pesti hirdetőoszlopról

A „Menyasszonyi fátyol“

— A Renaissance-színház legközelebb műsorára tűzi a „Menyasszonyi fátyol“-t.

— És mit fog kifizetni, ha ez nem sikerül?

— Özvegyi fátyolt.

Száraz humor

A nagy művészeti szárazság miatt az Operaházat egészen elárasztották a bécsi balletpatkányok.

A túlfűtött kabaré

A Salamon-kabarében kibírhatatlan a hőség. Nem csoda. Három Szenes-darabot adnak.

THEATRALIA

A színházi hét eseményei

* A „Juhászlegény, szegény juhászlegény“ szenzációs sikere a Városi Színházban. A nagygyón kedves, szép zenéjű magyar újdonságot óvációnos lelkesedéssel fogadta a közönség; harsány kacagott Török Rezső pompás és izés magyar figuráin és sorra megismételte Magyar László verpeződő, szép magyar muzsikáját. A nagyszerű dalosjáték szombaton és vasárnap este kerül színre a Városi Színházban.

* Nézz meg a hirdetőoszlopokon a Városi Színház helyárait.

* Két érdekes vendég szerepel a Városi Színház pénteki „Carmen“ előadásában: Máthé Rózi, az Operaház volt kitűnő énekesnője éneklő a címszerepet, míg partnere Don José szerepében Kubla Richárd, a prágai opera nagyszerű tenoristája lesz.

* A „Menyasszonyi fátyol“ (Fleur d'Oranger). A Renaissance-színház e héten szombaton mutatja be Birabeau és Dolley vígjátékát Karinty Frigyes fordításában. Főszerepét Somlay, Bérczy Ernő, — ki egyben a darab rendezője — Bóth Klári, a színház vendége, Jankovich Magda, Harsányi, Bacsnányi Paula, Turay Ida, Keller Erna és Földy Anna játsszák. Pénteken ifj. Gaál Mózes nagyhatalmú színműve, „Az idegen“, kerül színre. Jövő vasárnap délután „Csókoljon meg!“

* A „Nyu“ bemutatója lesz a Vigszínház jövő hetének irodalmi és művészi nagy eseménye. Öszip Dümöy „mindennapi tragédiája“ nemcsak a különösen érdekes meseszöveg révén, de az egymásra törülő képek gazdagságával és hatásos voltával érte el világsikerét. A szombati bemutatóig az „Ezüstlakodalom“, Paul Géraldy páratlanul szép színjátéka dominálja a műsört.

* Minden este: „Ha Ió, Amerika!“ A Fővárosi Operettszínház műsorát természetesen a szenzációs amerikai revü tölti be. Vasárnap délután „A nótás kapitány“-t adják.

* Az „Ezüstlakodalom“ kivételes sikere a szezon egyik legkiemelkedőbb színházi eseménye. Varsányi Irén, Gombaszögi Frida és Kürti József vezetése mellett valóságos remekelnek a művészek, akiket a közönség minden alkalommal elhalmoztetsésének és elismerésének jeleivel. Orsolya Erzi és Dénes György, Kende Paula, Kész Rózi, Székely Lujza, Sitkey Irén és Földényi László osztoznak a sikerben, amelyről legújabbban a párizsi Comœdia is feltűnő módon, hosszú cikkben számol be.

Kritikusok Thália törvényszéke előtt

Eheti vádlott: **BÉKEFFI LÁSZLÓ**

Elnök. — Vádlott elővezetését kérem.

Vádlott (megjelenik a függöny előtt): Kremaszépen, ugyebár...

Elnök. — Hallgasson. Most én konferálok.

Vádlott. — Pardon, kéremásson... tévedés. Hogy jövök én ahhoz, hogy engem itt felelősségre vonjanak? Mi vagyok én? Kritikus?

Elnök. — Kuss.

Vádlott. — Tessék? Nem jól értetem.

Elnök. — Kriti-kus.

Vádlott (nevet): Jó vicc!

Elnök. — Nem bújhat ki a felelősség alól. Ön a kabaréjában a nyilvánosság előtt állandóan bántalmazza a szerzőket. A szó szoros értelmében levágja őket. Mondhatnám: darabokra szedi...

Vádlott. — Kremásson, közismert darabos nyelvvezetem...

Elnök. — Ön az Üveg cipőnek sem kegyelmezett. Ha nem is akasztófára, de sámfára húzta. Letörte az Üveg cipőt. Ugyanígy bánt el a Tükör-

folyosóval is. Abból is letört egy egész darabot. A Délibábot is a feje tetejére állította, amellyel azt a látszatot keltezte, mintha az csakugyan délibáb lett volna. Elősegítette ezzel a darab délibábszerű gyors eltűnését a riportárról. Mit hoz föl védelmére?

Vádlott. — Pardon, tisztázzuk a kérdést... teszem föl, kremásson, ugyebár... mi is az a kritika? A felelet kézenfekvő... azaz a kezén fekszik a kritikusnak, amit mondani akar... kremásson, az... a kezén fekszik... igen... a kezén, ugyebár... Véleményét a darabról kutyanyelvre írja... tehát nem tévesztendő össze azzal a véleményvel, amely élőnyelv útján jut kifejezésre... A kritikusnak a kezén fekszik az, ami a kutyanyelvre kerül, nekem a szívemen fekszik, ami a nyelvre jön, kremásson...

Elnök. — Az a körülmény, hogy ön élőszóval adja elő véleményét a darabról, nem menti önt... Kutyanyelv vagy nyelv, egy kutya...

Vádlott. — Kremásson, még valamit. Ha egy kritikus ledorongol egy

darabot, azon röhög a közönség, röhög a színház, röhög a szerző, röhög a direktor, röhög mindenki az egész vonalon, ugyebár? Ezt szögezzük le, tekintetes törvényszék, kremásson...

Elnök. — Miért kívánja ezt úgy hangsúlyozni?

Vádlott. — Méltóztassék csak le-szögezni.

Elnök. — Leszögezem.

Vádlott. — Helyes. Ezek után kérem fölmentésemet.

Elnök. — Miért?

Vádlott. — E pillanatban megállapítást nyert, hogy kritikanak azt nevezük, amin mindenki röhög... Már pedig...

Elnök (közbe): Azt akarja bebizonyítani, hogy az ön konferánszain senki sem röhög?

Vádlott. — Igen, kremásson.

Elnök. — Önt komolyan veszik?

Vádlott. — A szerző, a közönség, a direktor, mindenki az egész vonalon. Már pedig amit komolyan vesznek, az nem lehet kritika, ugyebár?

Elnök. — Tökéletesen igaza van.

Vádlott. — Tehát?...

Elnök. — Szabadlábrahelyezését ezenel elrendelem.

Genfi vásárfia

— Aztán hoz-e kend, idesapám, mézeskalácsot a városból?

— Hát ha idesanyád vigyáz a gazdaságra, én meg jól végzek abba a népszövegetbe, akkor tán lesz belőle valami...

A kereskedő fizet

— Tragédia egy jelenetben —

(Szin: egy kereskedő irodája. Jobbra és balra kifizetetlen számlák. Középpütt egy ablak és egy hamis csekk, kilátással a Markó-uccai fogházra.)

Schwarz. — Hozta Isten, kedves Weisz! Mi jót hoz? Hogy van a kedves családja? S a pici gyerek? Hogy az milyen édes!...

Weisz (komoran közbévág): Kérem, Schwarz, térjünk a dologra...

Schw. (jókedvűen): Na, igen... Én meglehetősen jól vagyok, ha érdekl.

W. — Nem, egy csöppet sem érdekel a kedves egészsége.

Schw. — Pedig ha tudná! Végre jól vagyok konzerválva... Hogy úgy ne mondjam, bent vagyok a pácban... S a feleségem...

W. — Igazán nem érdekel...

Schw. (mintha nem halland): A feleségem kezd társadalmi életet élni... Tegnap is a „Bukott Textilesek“ bálján volt reggel ötig, át is lépték a textilalmat... Ja, az embernek vannak társadalmi kötelezettségei...

W. (vészjóslóan): Igen, fizetési kötelezettségei... Schwarz, maga mit

sem látszik tudni arról a százmillióról... Maga gondatlanul röpköd ágról-ágra, mint a madár... De figyelmeztetem, lesz magából egy ágról szakadt rabmadár, ha nem rendezi...

Schw. — Kikérem magamnak... Nem vagyok rendezetlen... Már öt év előtt kitértem...

W. — Ne vicceljen... Lenne egy komoly szavam.

Schw. — Hallom.

W. — A rendőrségen...

Schw. (arca elborul).

W. — ...s az ügyvészségen... (lopva ránéz).

Schw. (izzad).

W. — ... az a hivatalos vélemény alakult ki, miszerint ön csalást követett el, mikor a Nimolista Bank nevére csekket állított ki... A Nimolista Bank helyisége tudniillik a Markó-ucca 26 alatt van, földszint második cella...

Schw. — Oh, tudom, volt már egyszer szerencsém...

W. — Ezek szerint ön azonnal le tartóztatható...

Schw. — Kérem, csak ne tartóztassa magát...

W. — S az én szándékom, hogy önt

lecsukatom... ha nem rendezt lehetőleg azonnal... Nem hittem volna, hogy maga ilyesmire képes legyen...

Schw. — Én nem is vagyok képes... Én képtelen vagyok, azaz fizetéképtelen... Na igen... Az az izé, az a csekk tévedésből került önhöz, azt a Gelbnek szántam, tessék, itt van az igazi csekk... (Átnyújtja.)

W. (mohón kap utána).

Schw. — Remélem, meg van elégedve?...

W. (átfutja): Mi ez? Hisz ez a nagymamájának újraoltási bizonyítványa! Ne vicceljen velem!

Schw. — Na és azt gondolja, az kutya? Azt nem lehet értékesíteni? Az oltóanyagnak ma nagyobb ára van, mint a maga rongyának... De tudja mit, itt van egy másik... (Átad egy másik cédulát.)

W. (átfutja, olvassa): Kedves kutyukám, légy szíves elküldeni nekem azt a rózsaszín selyemkombinét, amit tegnap ígértél... (Kikelve.) Maga svihák és evvel akar nekem fizetni!...

Schw. — Na hallja! Ennek a nőnek selyemkombinével fizettem s el tudja maga képzelni, milyen nagyszerű nő volt ez? Hallja, Weisz, nem fogadna el maga is ilyen selyemkombinét?

W. (dühösen ordít): Schwarz!!... Én pénzt akarok és nem megyek addig el innen, amíg pénzt nem látok...

Schw. (keresget a fiókban, végre elővesz egy színházi látszóvet): Azonnal fog látni, kedves, aranyos Weisz... Itt van, nézzen ebbe bele... Most irányítsa fgy ki az uccára... Ott szemközt van az adóhivatal... Látja már? Ott van az én pénzem...

W. (elérzékenyülve könnyezik): Szegegy barátom, az enyém is ott van... (Megesókolja.)

(Függöny) CARÁMY

Önálló töprengés

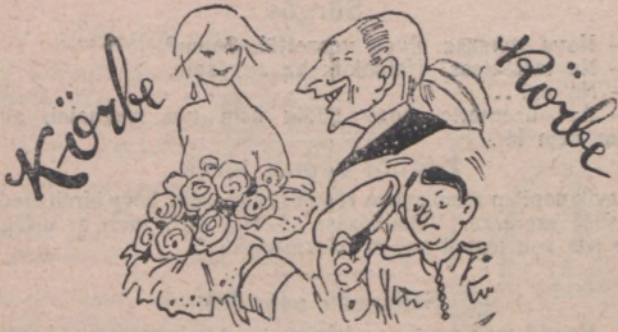
— A Pártonkívüli Képviselők Pártja is megalakult. Mikor alakul meg a Képviselőházonkívüli Képviselők Pártja?

Ravasz apróhirdetés

CSINOS, fiatal leányomat négyemeletes házzal sürgősen férjhez adnám. A ház tehermentes. Jelige: „Ez csak világos beszéd!“

Tűz ellen biztos a harcód,
Hogyha veszel **Minimax**-ot.

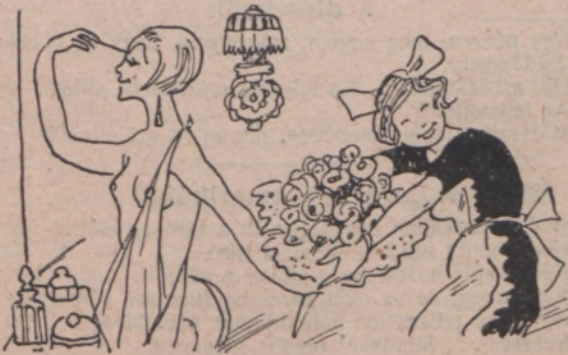

Szép primadonnának lelkes udvarlója
Hódolatát virágcsokorral lerója.

Néni a lányának adja... Ez a haszna.
Lévén ő virágos-boltban alkalmazva.

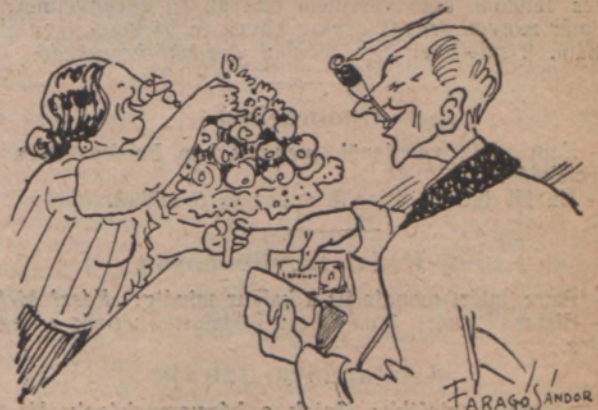
S mivel a csokorban ékszert nem találnak.
Odaadja rögtön a fess szobalánynak.

S mivel a kisleány nem is olyan dőre:
Kapja a virágot munkaadónője.

Szobacica szíve szerelemtől repdes
S a bukétát kapja Pali úr, a kedves.

És a nagy művész nő hódolója másnap
Ugyanott megveszi a primadonnának.

Pallnak lakbérére esedékes éppen,
Gazdasszonynak viszi meglepetésképpen.

Mindent elfásítanak

A városházán a napokban ankét volt, melyen szóba került, hogy most már a főváros környékét is be kell fásítani. A tövárosban ugyanis — amint meglepedéssel állapították meg — akciójuk teljesen sikerre vezetett, mert Budapest már tökéletesen elfásult.

Mikor a néni „író” volt...

- Mondja, Pepi néni, maga író volt fiatalkorában? — kérdezi a kilencéves Pista.
- Hogy jut ilyesmi az eszedbe, kisfiam? — kérdezi tágranyilt szemekkel a nagynénike.
- Mert a mama gyakran mondja, hogy a néni fiatalkorában szép kis históriákat csinált.

Tanuk védőszárnyai alatt

Zerkovitz Béla. — Két tanut vettem magam mellé, mert azt mondják rólam, hogy mások *után* komponálok. Hát ezen túl majd csak mások *előtt* fogok komponálni.

Kedves Borsszem Jankó!

Amint olvasom, alakul most itt egy drágakő-tőzsde. Mondja, kedves Jankóm, nem vihetném oda az én epeköveimet? Nekem már *nagyon drágák* ezek a kövek és bárkinek igen olcsón átadnám. Tisztelettel egy *alkalmi drágakő-kereskedő*.

Honorárium

— Nem tudja véletlenül, mennyit kap Feleký Géza egy vezércikkéért?
— Ha jól tudom, átlag 8 napot és 5 milliót.

A földalatti villamoson

— Papa, miért mondja itt a kalauz mindig: „Kész! Mehet!”
— Biztosan azért, fiam, mert földalattin utazik a legtöbb textiles.

A tatabányai sztrájk

Tatabányán sztrájkba léptek a bányamunkások. Mint értesülünk, igen mély okai vannak a sztrájkoknak. A sztrájkra fölbújtók között még folyik az aknamunka. A sztrájkjanya tulajdonosa az egyedüli, aki kiaknázza a helyzetet.

NYAKKENDŐHÁZ
IV., Kigyó-ucca és Apponyi-tér sarok.
(Klotild-palota) Telefon 71-71.

Férfifehőrneműek, nyakkendők, nyúlászörkalapok, raglánok és az összes úridivatárúk a legfinomabb kivitelben. Kereskedők részére nyakkendők nagyban a legolcsóbban. A „Selyemszövőde r.-t.” gyártmányaiából állandóan gazdag választék.

Sürgős

— Hova rohansz olyan veszettül, Samu?
— Ne tartóztass! Haldoklik az anyósom.
— Na és?...
— Azt üzentette, hogy addig nem tud meghalni, amíg engem nem lát.

Légből kapott hírek

Egyik napilap munkatársa repülőgépre szállt, hogy híreit eredeti forrásból szerezze. Vállalkozása sikerrel járt, mert az újságíró cikke tele volt légből kapott információkkal.

Stilszerű ajándék

— Mondd csak, igazi ez a telefon, amit te karácsonyra kaptál?
— Biztosan igazi... Onnét tudom, hogy ha beszélni akarok, senki sem jelentkezik.

A dicsekvők

— Úgy nézzen meg engem, asszonyom, hogy én bocskorban jöttem Budapestre.
— Oh, az semmi!... Én teljesen meztelenül jöttem.
— Az lehetetlen!
— Már miért lenne lehetetlen, hiszen itt születtem!

A „száraz” Amerikából

Valahol Amerikában egy néger áll a bíróság előtt.
— Hogy került ide? — kérdi a bíró.
— Két rendőr hozott be — feleli a vádlott.
— Azt tudom, de az okát keresem. Biztosan részegség miatt.
A néger egy pillanatnyi gondolkodás után kivágja:
— Persze!... Mindkét rendőr ittas volt.

A kritikus inas

A drámaíró, miután darabja elérte a századik előadást, inast fogad. Az első nap rémülten veszi észre, hogy kéziratai eltűntek. Rászól az inasra:

— Miféle papirosokat égetett el maga?
— Tessék csak nyugodt lenni. A tisztához én hozzá se nyúltam. Csak azokat égettem el, amelyekre már írva volt.

LEGFINOMABB
GYÜMÖLCSBŐL

Álmodj, szívem!

Mig a Való siralmas sebekben
Vajudik lelked: ez az élet...
Álmodj, szívem, oh, álmodj, kis szívem,
Az álmok kincseknél többet érnek.

Mig zsongva szállnak feléje édes,
Együgyü álom fehér pilléi:
Hófehér szárnyak égi rezgését
Az álmodó már hallani véli.

Fények színes lámpásai égnak,
Hárják zengnek, dobok peregnak,
Mig plánéták lángoló szemekkel
Tüzet okádnak az egeknek.

Fényességben tündöklök arcod,
Nem ködös, sötét, bús éjszakákban:
Az éjben lanyhább minden fuvalom,
Alomban henyélnék éhes-százan.

Pohárban szebben csillog most a bor,
Álmodban sokkal forróbb a véred...
Mig üstökösök hullnak az Űrbe,
A csókot számról lopod: nem kéred.

...Ha az Élet zsvajva elüzi tőled
Az álmodt és valóra ébredsz:
Használd föl, mit álmodban tanultál,
Hogy csókjaimat forróbbnak érezd.

LAKOS ANDRÁS

Renée, a jó keresztény

Kormányfőtanácsosné öméltsósága
büszkélkedve mutatja be leánya, a
tizenhatéves Renée zongoraművé-
szetét. A meghívottak közt van a
Zeneakadémia egyik tanára is. Renée
nagy buzgalommal veri ki a billentyű-
soron Chopin egyik szonátáját. Mikor
befejezi, az elragadtatott anya a zene-
professzorhoz fordul:

— Nos, mit szól a leányomhoz, ta-
nár úr?

— Oh, nagyon jó keresztény!... —
felel a muzsikus.

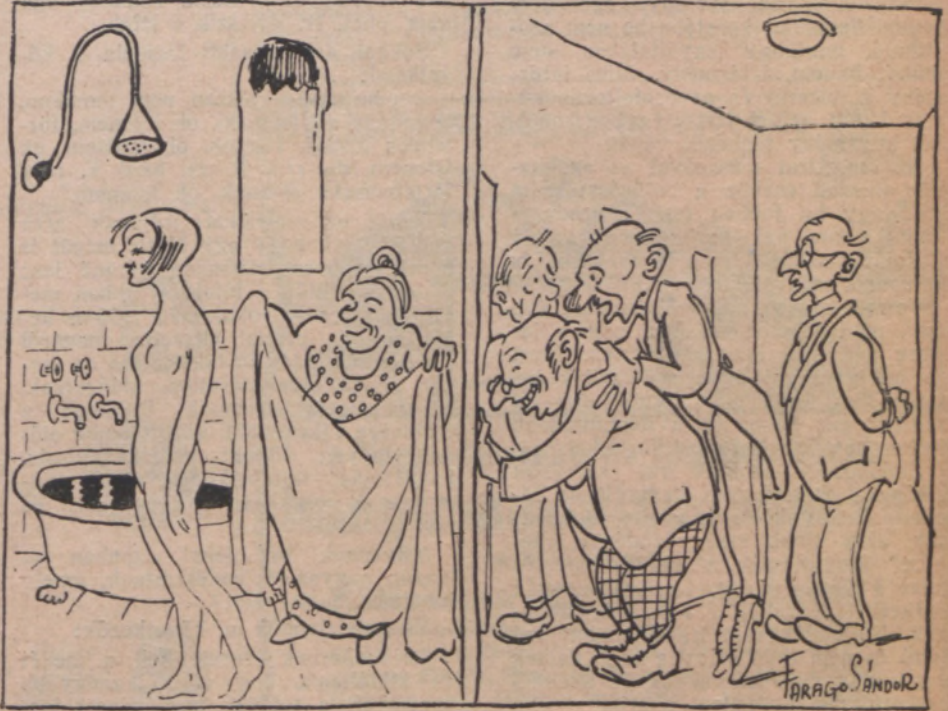
— Persze hogy az! — mondja a
méltóságos mama. — De miért fontos
most ennek a megállapítása?

— Mert szósz szerint követi a szent-
írás ígét: „Ne tudja a jobb kezéd, mit
csinál a bal.”

A görlice fürdővize

A Fővárosi Operettszínház revüjében az
egyik görli ujjnyit vastag bronzfestékkel be-
mázolva jelenik meg.

Festékkereskedők kara: Ez az, ami minket vonz:
Görllőkről lesminkelt bronz.
Mit a kicsi benne hagy,
Annak bűvereje nagy.

Földrengés

(Egy kereskedelmi utazó naplójából)

Eger, január 31, délután 6 óra

Tegnap érkeztem Egerbe. A főnö-
köm azt mondta, hogy itt nagyszerű
üzleteket lehet csinálni cipőkrém-
ben, mert a konkurrencia eddig elhanya-
golta ezt a környéket. Ahogy a főnö-
köm tévedett! Mikor én ideérkeztem
az én Fedák-cipőkrémmel, a város
már el volt árasztva a konkurrens
Darvas-cipőkrémmel. Egyetlen üzletet
se tudtam csinálni. Még jó, hogy meg-
van a vasúti bérletem, különben haza
se tudnék utazni: a pénzem az utolsó
vasig elfogyott.

6 óra 30 perc

Egy kissé éhes vagyok. A vonat
csak 10 óra után indul.

6 óra 45 perc

Nagyon éhes vagyok.

7 óra

Borzalmasan éhes vagyok. Ha volna
pénzem, bemennék egy vendéglőbe,
ennék egy nagyszerű vacsorát. De
nincs egy vasam se. És itt állok egy
idegen városban, ahol egyetlen isme-
rősöm sincsen.

7 óra 15 perc

Nem bírom tovább. Lesz, ami lesz,
én bemegyek egy vendéglőbe és meg-
vacsorázom.

7 óra 30 perc

Remek volt ez a kecsge. Ez persze
csak előétel, most kérek sültcsirkét

kompóttal, hozzá egy kis vörös bort.
Vagy talán inkább pezsgőt? Persze,
hogy pezsgőt. Hiszen mindegy, úgyis
kidobnak...

7 óra 45 perc

Te jó Isten! Hogy ez nem jutott
előbb eszembe! Ez a főpincér nem
fog megelégedni azzal, hogy kidob.
Ez képes rá, hogy itt tartja a télikabá-
tomat zálogba. Nem elég, hogy bot-
rány lesz, még a télikabátomat is...
Mit kellene csinálni?

8 óra

Nem jut eszembe semmi. Zavarom-
ban rendeltem még egy üveg pezsgőt.
A főúr már gyanús szemekkel néz
rám... Végem van...

8 óra 20 perc

Mi ez? Mintha megmozdult volna a
föld. Be vagyok rúgva? A főúr azt
kiabálja: „Földrengés! Földrengés!” A
pincérek mind szaladnak, ki erre, ki
arra... A főpincér is eltűnt... Meg
vagyok mentve! Most veszem a fogas-
ról a kabátom, kalapom és rohanok.

10 óra 15 perc

Vonatom elindult Budapest felé. Mi-
lyen jó ez a desszert, amivel az utolsó
pillanatban megraktam a zsebeimet...

—ÁSZ

Kritika — szócserével

„Nyeggethy Böske zongoraművésznő
Liszt nagy rapszódiaját játszotta. A
hatalmas költői mű legkönnyebb részzeit
a legnagyobb nehézséggel küzdötte le.”

IRODALMI MŰFAJOK

Az emlékirat

Az emlékirat szerény, szerintem semmiféle műfaj keretébe be nem szerethető, minthogy egyáltalában nem műfaj, hanem intézmény. Mint intézmény a pucéráj és az aszfaltozás között foglal helyet, azaz egyben mindkét intézmény funkcióját végzi.

Az emlékirat másszóval az az eszköz (hiszen eszköz a betörőszerszám is), vagy ha jobban tetszik, irodalmi bűnfaj, amelynek segítségével valaki a saját piszkát lekaparja magáról és átkaparja másvalakire.

Természetesen az emlékiratban, épp úgy, mint minden másban, nem a lényeg a fontos, hanem a forma. Mert ha az igazságot ügyetlenül adjuk be, senki sem fogja elhinni, míg egy jól szituált gaz hazugság a legműveltebb ember hasában is helyet foglalhat.

Emlékiratot szoktak írni száműzött királyok, csatavesztes generálisok, kifakult kokottok és zseniális diplomaták, akik „jobb meggyőződésük ellenére” átnyújtották a hadüzenetet és mint a végén kiszült, Cseremisország helyett tévedésből a Karaib-indiánoknak. De emlékiratot írhat minden írni tudó és nem tudó szerves lény, akinek egyáltalán emlékei vannak és azokkal embertársait keseríteni akarja.

Az emlékirat lényege, ha van benne ilyen fölös luxus, abban merül ki, hogy magunkat tisztára mossuk és másokat bemázoljunk. Ezt igazonban ügyesen kell elvégezni. Mert például ha valaki ilyenformán csinálná a dolgát, hogy:

„...én tehát, amint látni tetszik, ártatlan vagyok, mint két holnapszületett bárány, ellenben gróf X. és báró Y.... azok... hujjé...“
hát az nagyon rosszul csinálná. Így nem lehet. Itt kilátszik a lóláb.

Sokkal ajánlatosabb formula a következő:

„...én ugyan, hiszen nem mondom, bevallom, oh Istenem, oh Istenem, förtelmes disznó vagyok, oh Istenem, oh Istenem, de gróf X. és báró Y. még förtelmesebb disznók, oh Istenem.“

Tehát az emlékirat írójának arra kell ügyelni, hogy egy kicsit magát is bemártsa, mert különben föltűnő lesz a dolog, azután a főfeladat abban merül ki, hogy másokat még jobban bemártson és ezáltal elterelje magáról a figyelmet. Elég jó taktika, ha az ember magát szerencsétlen áldozatnak, félrevezetett baromnak titulálja; a többiekre rákenendők között pedig előkelő helyen állnak: ezüstkanallopás, hazaárulás, fajtalanokodás, árvák vagyónának elszikkasztása, paralízis és így tovább.

Milyennek kell lenni azonban az igazán nagyszerű emlékiratnak, amely tökéletes hatást kelt?

Megszívlelendők a következők:

Az embernek vernie kell a mellét és kikiáltania, hogy ő a legnagyobb gazember, a többiek hozzáképest kismiskák és a világejrt sem engedni ebből a „meggyőződésből“, mert akkor baj van, a szemfüles olvasó megsejdi az igazat és azt mondja: „Nem igaz, te vagy a bitang és elvárom, hogy szabadjegyet küldsz az akasztásodra“. Eppen

ezért ennek elejét kell venni és be kell hinteni a port a szemfüles olvasó szemébe, fülébe, szájába és hasába, hogy tiszteljen mint anyját és apját s hogy szóljon: „Nem igaz, hiába mocsokolod magadat, én tudom, hogy te jó vagy, nagy vagy, én tudom, amit tudok“ — pedig semmit sem tud, csak azt hiszi, hogy tud valamit, azaz te hitted el vele, hogy tud valamit, azaz jól a falhoz állítottad, hogy beszédet mond a temetéseden, ha ugyan közben nem áldozza föl érted az életét.

Ha én emlékiratot írnék, abban többek között ilyesmik lennének, copy-right by PESTI SZEMÉT:

„...peccavi pater, mea culpa, mea magna culpa, mea maxima culpa, én voltam, jaj, én voltam, én törtem el a feketekávés csészét a királyi ebéden, Istenem, milyen gyönyörű kis csésze volt, én szerény senki, aki bejáratos voltam öfelségéhez, ah én niemand (per tu voltam az öreggel), én vagyok a bűnös, én, jaj... egyedül én. Én és nem ezek és ezek (köztisztetben álló férfiak nevei), hiszen mit tettek ők hozzám képest, mit? Semmit, éppenséggel semmit, hiszen uramisten, mi az a kis... (és itt jön az ezüstkanallopás, hazaárulás, szédelgés stb. részletes ismertetése és méltatása)... Én vagyok a bűnös, én, a keserves mindenségit!...“

Nna, nyájas és szemfüles olvasó? Ha előbb halok el, tetemim fölött zenged-e dicséretimet? Mi?! Nem?! Hát hiába beszéitem? Hát nincs benned szikra igazságérzet sem?... Igazad van.
HUMÉROSZ

Esküvő után

— Jól tettetd, szívem, hogy nem adtad meg magad a házasságunk előtt... Sose vettek volna feleségül!

— Oh, nem vagyok olyan ostoba! Elég, hogy kétszer pörüljártam.

Barátnők egymás közt

— Na hallod?... Mit fognak felőled gondolni Lili, ha barátot tartasz?

— No és mit fognak felőlem gondolni, ha azt látják, hogy csak egy kis sor gyöngvöm van?

KÖZGAZDASÁG

Az Első Magyar Részvényes-főzöde i. hó 3-án tartotta meg a Moktár ülésénében rendes évi közgyűlést, melyen az elfogadott zárszámadások alapján részvényeiként 5200 K osztá-

lék kifizetését határozta el. A szelvények i. hó 5-étől kezdve válthatók be a Magyar Országos Központi Takarékpénztárnál és a Pesti Magyar Kereskedelmi Banknál.

Hunyadi János

természetes keserűvíz. A világ minden részében eredménnyel használják. Hatása fölülmulthatatlan.

A Borsszem Jankó

egykes régi évfolyamait magas áron megvásároljuk. Ajánlatokat levelezőlapon a kiadóba (V., Mária Valéria-u. 12) kérünk.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Kéziratokat és rajzokat nem küld vissza a szerkesztőség.

A Borsszem Jankó jelen számát kedden, február 10-én zártuk le. — Többeknek. Főszerkesztőnk hazaérkezett és átvette a lap vezetését. — R. E. Téved. Van olyan, ami megjelent már és mégis a gyöngébb fajtából való. A kettő közül egy bevált. — K—fjy. Javuló irányzatot várunk. — Kiváncsi Micli. Az illetők nem szereplő közéleti egyének, hanem külmunkatársai lapunknak. Valódi nevüket előtűnk is homály fodi. — D. R. A rébusz jó, az apróságokat a többi pályamunkához csatoltuk. — K. E. 1. A vitézi tornát, az egyenlőtlen föltételekre való tekintettel, nem rendeljük el. Aki bírja, írja! 2. A mostani küldemény bizony vérszegény volt. — Moll. Kereszen föl bennünket bármely délután 3 és 4 közt. Előzetesen mégis telefonértesítést kérünk 33—24 alatt. — Ny. F. (Pápa.) Még mindig nem az igaziak. Hova gondol: „lovon“ helyett „lón“? — Oedipus. Nem elég vicces ahhoz, hogy kiszervezzük. — S. K. Ilyenfajta lírikus verseket csak kivételesen közlünk. — Cs. Gy. Az operai karcolatot túlon túl megspékelte sokszor elpuffogatott szöveccel. De azért csak vígan előre! — Cs. S. (Szolnok.) Szívesen támogatjuk az önk kulturális ügyét, ha lapunk irányának és szellemének megfelelő vidám hangú írást kapunk. A beküldött történetké túlságosan átáltszóak és — ami legfőbb hibájuk — hiányzik belőlük az ellenállhatatlan komikum. — T. F. Egy csoport humoros könyvet küld önnek a kiadóhivatal. — Több levélről a jövő számban.

Felelős szerkesztő: Molnár Jenő

Kiadótulajdonos: Borsszem Jankó lapkladó r.t.

Igazgató: Szekeres Rudolf

Képrejtvény

— Beküldte: Karádi Emil —

Azok az előfizetőink, akik a rejtvényt helyesen fejtik meg, a következő ajándékokban részesülnek:

1. 10 üveg Szent István duplamalátásör, a Polgári Serfőzde gyártmánya (házhoz szállítva),

2. egy nagy doboz „Virág“-féle dessert.

3. egy nagy üveg „Oceán“ James.

4. 2 doboz (fekete és sárga)

5. egy nagy palack „Szentgyörgy-hegyi Pecsényebor“ (Püspöki uradalmi bérpincéből),

6. két pár „Palma“-gumisarkok (férfiaknak és nőknek),

7. két doboz „Samum-Altessé“ cigarettahüvely és egy csomag sodrópapiros,

egy doboz

9. egy üveg „Lysoform“.

10. egy darab P. Márkus Emilia arcápoló szappan.

11. egy nagy palack RAPIDOL folyékony fémtisztító szer.

12. a Borsszem Jankó egy évfolyama (1917—1922. évek),

13. Seiffensteiner Salamon adomái.

Helybeli előfizetőink az ajándékokat, illetve az utalványokat kiadóhivatalunkban vehetik át d. e. 9—2-ig, vidéki előfizetőink külön értesítés nélkül kapják meg.

A Borsszem Jankó 2976. (6.) számában közölt képrejtvény helyes megfejtés:

Angol park

Előfizetőink, akik a Borsszem Jankó multheti rejtvényét helyesen fejtették meg, a következő ajándékot kapják:

1. Rózsa Dezső (Budapest, VI., Szondy-u. 11), akinek tíz üveg Polgári Serfőzdei Szent István duplamalátásört; 2. Kiss Hermin (Budapest, VIII., József-körút 9), akinek egy nagy doboz „Virág“-féle desszertet; 3. Gellért Dezső (Budapest, X., Halomucca 8), akinek egy nagy doboz „Oceán“ cukrozott gyümölcsöt; 4. Pollák Lipót (Győr, Széchenyi-tér 11), akinek két doboz „Lion“-pasztát; 5. Klein Imréné (Kalocsa), akinek egy nagy palack „Szentgyörgy-hegyi Pecsényebor“-t; 6. Horváth Lajos főpincér (Budapest, Múzeum-kávéház), akinek két pár „Palma“-gumisarkot; 7. Boros Oszkár (Szeged, Széchenyi-tér), akinek két doboz „Samum-Altessé“-cigarettahüvelyt; 8. Sápó Dezső segédlelkész (Kúnhegyes), akinek egy doboz „Ovo-

maltine“ tápszert; 9. Miakity Elek (Budapest, I., Bercsényi-út 8), akinek egy üveg „Lysoform“-ot; 10. dr. Csiky János (Vásárhelykutas), akinek egy darab P. Márkus Emilia-szappant; 11. Löblovits Miklós (Budapest, VII., Péterffy Sándor-u. 26), akinek egy nagy palack „Rapidol“ folyékony fémtisztító szert; 12. Kaszinó (Kecskemét), amelynek a Borsszem Jankó egy évfolyamát; 13. Vasmezei cukorgyár olvasóköre (Sárvár), amelynek a „Seiffensteiner Salamon adomái“-t küldi meg a kiadóhivatal.

Előbb hallgassa meg, aztán vegye meg

a legmodernebb és legsikerültebb
hanglemez-újdonságokat

a főelárúsítónál.

A Havana Band műsorából:

Chili Bom/Bom, Pasadema, Ja, die Blanka, California, Indiana koon, Caravan, Lovey Came Back, Marica-keringő, Szép város Kolozsvár, Ringó vállunk, Jöjj cigány, Capricio-tangó, Mimosa-tangó.

Ezenkívül 50 darab tánc-sláger.

Hordozható miniatűr-börönd.

Gramfonok nagy választékban.

Számos elismerés a fővárosi táncmesterektől.

HANGSZER OTTHON

FEKETE MIHÁLY

BUDAPEST, VIII., JÓZSEF-KÖRÚT 9. SZ.

Ezüstevőkészletek speciális üzlete!

Budapest, IV.

Múzeum-körút 17

Legolcsóbb szórakozás!

A BORSSZEM JANKÓ híres régi évfolyamai megrendelhetők a kiadóhivatalban és a KULTURA könyvkereskedésében, VI., Teréz-körút 5. sz.

Az 1917. évf. ...	75000 kor.	Az 1920. évf. ...	75000 kor.
" 1918. " ...	75000 " "	" 1921. " ...	75000 " "
" 1919. " ...	75000 " "	" 1922. " ...	75000 " "

A jó vetés

- No, sógor, hogy állunk a vetéssel?
- Rosszul, sógor. Minden vetés odavan, a szalóki is meg a szabóki is, csak az *adóki* áll jól.
- Az adóki? Hát az meg melyik?
- Az adóki *vetés*.

A legkiválóbb orvos-tanárok rendelik

gyengé, vérszegény egyéneknek, serdülő ifjaknak, megtört aggoknak, hurutos bántalmakban szenvedőknek a tiszta malátából készült kellemes ízű, legolcsóbb természetes tápszert, a

Szent István malátakivonatot

Kapható gyógyszertárakban és csemegéseknél.

TEA A TÁRSASÁGBAN

TEÁSKANNA

VÉDJÉGYŰ TEA

"Tartalomdús"

AZÉRT LEGOLCSÓBB ÉS EGYBEN
LEGFINOMABB TEA A HASZNALATBAN